

[Udenrigsministeren]

skrifter, vil jeg føje til i en parentes, men ikke på nogen måde lægge skjul på.

Det siger sig selv, at når vi får den endelige tilbagemelding fra statsrevisorerne, vil vi naturligvis læse den nøje igennem og prøve at finde ud af, hvordan vi skal rette tingene. Men jeg kan allerede nu røbe, at det vil være en væsentlig del af den besvarelse, som jeg sammen med Danida vil lave til statsrevisorerne, at forholdene derude i marken ofte er meget besværlige. Nogle af dem fra udenrigsudvalget, der var med på rejse i Indien og Bangladesh, har kunnet berette herom. Jeg siger i min redegørelse, at der ofte er tale om lande med en meget, meget svag administration og også lande, der har en tradition for, at det ofte tager meget lang tid at ekspedere sager, hvilket betyder, at vores tempo altså ikke rigtig passer ind i den lokale sagsbehandling.

Jeg har også sagt i min redegørelse – og det vil jeg sikkert også sige til statsrevisorerne – at det er et samarbejde imellem den danske regering og den regering, der nu kan være tale om, hvad enten det er Indien, Bangladesh, Kenya eller Tanzania, og at det er et samarbejde, hvor den ene part har lige så stor ret til at deltage i samarbejdet som den anden. Hvilket ikke – det vil jeg godt sige i anledning af et par af de indlæg, der har været i dag – skal forhindre os i, hvis vi finder, at behandlingen af forskellige projekter, at administrationen er for svag, at sige, som det også hører sig hjemme i et fornuftigt samarbejde: kære venner, vi synes ikke, I gør det godt nok. Vi synes, at I bør være mere effektive på de og de områder, hvis vi skal have den optimale udnyttelse af pengene.

Jeg vil kun sige, hvad jeg har givet udtryk for over for finansudvalget, at jeg er den første til at beklage den sag, der er opstået omkring IUEF-organisationen, der har kanalisert penge til stipendiater, og som blev infiltreret af en sydafrikansk spion, og hvor der viste sig uregelmæssigheder, hvor det drejer sig om det regnskabsmæssige, og det er klart, at vi med det samme har sagt, at så må vi kanalisere pengene på anden måde. Jeg så ikke til nogen side i salen.

Hr. Ellemann-Jensen havde også en bemærkning om private organisationers betydning. Jeg vil godt slutte op og sige, at ved en sådan debat er det rigtigt at sende en lille buket verbale roser til de frivillige organisati-

oner, hvad enten det er Folkekirkens Nodhælp, Røde Kors eller andre, som er derude i marken. Vi har et fortrinligt samarbejde med dem gående ud på, at vi kan supplere dér, hvor de har skaffet midler, og værdien ligger ikke mindst i, at de kender forholdene ude.

Jeg har til hr. Kjelgaard ikke så forfærdelig mange bemærkninger. Jeg lagde mærke til, at hr. Kjelgaard startede med: hvad kan det nytte? Jeg kan huske tidligere i historien, men det var jo om andre emner, at have hørt nogenlunde den samme sætning blive udtalt. Jeg vil kæde mit svar sammen med den opfordring, der kom fra anden side om at få presset de store af industrilandene til at komme op bare i nærheden af de 0,7 pct., for så kan jeg garantere for, at der vil være betydelig flere midler end de sammenlagt – ja, undskyld jeg siger det – sølle 20 mia dollars, der i hele verden ydes i bistand pr. år.

Hr. Kjelgaard spurgte, hvornår der kommer en ændring i § 7-ordningen, det er denne kombination af statslån og eksportkreditter. Dertil kan jeg svare rent konkret, at industriministeriet og udenrigsministeriet er ved at indkøre en procedure, der gør, at mulighederne for at kunne anvende denne kombination vil blive stærkt øget.

Der har været spurgt om, hvem der skal sidde i udvalget, og mange har også spurgt om dele af kommissoriet. Om det vil jeg bare sige, at regeringen har fundet det fornuftigst at vente med at træffe den endelige afgørelse til efter denne debat. Jeg har godt villet høre, hvad man har at sige, hvad man har af gode ideer. Mit oplæg til, hvor mange der skal sidde dér, vil principielt være, at det skal være et forholdsvis beskedent antal ud fra dette, at de så i deres arbejde kan tage kontakt til alle de organisationer og enkeltpersoner og områder, der inden for u-landsbistanden besidder den ekspertise, som udvalget jo selvfølgelig skal have ind.

Jeg vil til hr. Askjær Jensen gøre to bemærkninger. Den ene er lidt drillende, det ved jeg, men jeg kan ikke dy mig.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Hr. Askjær Jørgensen.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):